

NAUCZYCIEL EWANGELII

PISMO PARAFII W. ANTONIEGO W TORUNIU

Nr 8 (327) ROK XX 1-2 XI 2014

LISTOPAD

gazetka dla wszystkich parafian

MSZE WI TE

niedzielne i wi teczne:

7⁰⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 12⁰⁰, 13³⁰, 18⁰⁰

na Barbarce: 13⁰⁰.

w Domu Pomocy Społecznej: 11⁰⁰

w wi ta zniezione:

7⁰⁰, 9⁰⁰, 17⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie:

7⁰⁰, 8³⁰, 18⁰⁰.

KANCELARIA PARAFIALNA

poniedziałek - pi tek

9⁰⁰ -10⁰⁰ oraz 16⁰⁰ -18⁰⁰

sobota 9⁰⁰ -10⁰⁰

PORADNIA DLA NARZECZONYCH

IMAŁ E STW:

ka dy wtorek godz. 18:00

PORADNIA RODZINNA:

ka dy wtorek godz. 15:00 -20:00

tel: 605 638 203 Regina Zieli ska

BIBLIOTEKA PARAFIALNA:

roda od 16⁰⁰ do 18⁰⁰

Telefony:

Parafia: 56 610-22-40

kancelaria: 56 610-22-41

ks. proboszcz: 56 610-22-42

ksi a wikariusze:

ks. Rafał Bochen: 56 610-22-44

ks. Krzysztof Juchniewicz: 56 610-22-45

ks. Łukasz Wa ko: 56 610-22-46

Rezydent:

ks. Mariusz Wojnowski 56 610-22-43

LISTOPADOWE ZAMY LENIE

W Uroczysto Wszystkich wi tych w naszych kościołach słyszymy jeden z najpiękniejszych fragmentów Ewangelii jakim są Jezusowe błogosławieństwa. Chrystus bardzo wyraźnie określił w nich co to znaczy być wi tymi jaką drogą do wi to ci prowadzi.

"Błogosławieni ubodzy w duchu, którzy się smucą, ci, którzy łakną i pragną sprawiedliwości ci."

Błogosławieni miłosierni, czystego serca, którzy wprowadzają pokój, którzy cierpią przez ładowanie dla sprawiedliwości ci,

Błogosławieni jesteście, gdy/ludzie/wam urągają i przeładuj was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Cieszcicie się i radujecie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie."

Dla wielu te błogosławieństwa i takie pojęcie szczęścia są nie do przyjęcia. Dzisiejszy świat zupełnie innych ludzi nazywa szczęśliwymi. Moją tutaj określenie „nasze” współczesne „błogosławieństwa”, które wskazują, jak żyć dzisiaj.

"Błogosławieni sprytni, albowiem bóg im się dobrze powodziło; błogosławieni, którzy potrafią oszukiwać, albowiem wiele osiągnęli; błogosławieni, którzy się cieszą ze wszystkiego i ze wszystkich, albowiem oni ują tego życia; błogosławieni, którzy potrafią się dobrze w życiu ustawić, albowiem nigdy niczego im nie brakuje w życiu."

Słuchamy jednych i drugich błogosławieństw. Na których błogosławieństwach zbudujemy swoje życie?

Przeżywamy Uroczysto Wszystkich wi tych. Wielu wi tych ma swój dzień, dzień w którym obchodzimy ich wspomnienie. Dziś wspominamy wszystkich wi tych, także tych, których nie znamy. Dziś wspominamy wszystkich tych, którzy nigdy przez nikogo nie zostali ogłoszeni wi tymi. Tych, których nie malują na wi tych obrazach, do których nie odmawiamy litanii i których figury nie stoją w naszych kościołach. Nie znamy ich, a mimo to oni są wi tymi, są zbawiani, są razem z Bogiem w niebie. Kto to jest? Może nasz ojciec czy matka, może babcia, może nasz zmarły brat czy mąż. To wszyscy ci, którzy swoje życie oddali Bogu i bliźnim. Oni pokazują nam, jak trzeba żyć, aby tego swojego życia nie zmarnować. Po ludzku są daleko odnieśli żadnego wielkiego sukcesu. Nie byli sławni, nie pisały o nich gazety, nie pokazywali ich w telewizji, nie zajmowali jakichś bardzo ważnych stanowisk. Nie otrzymali nagród i państwowych wyróżnień oraz medali. Człowiecy bardzo prości i zwyczajnie, niejednokrotnie bardzo skromnie. Za życia byli niezauważani przez wielu innych. Choć są daleko po ludzku przegrali swoje życie, to patrzcie po Bożemu

wła nie oni je wygrali. Wygrali swoje życie - wygrali życie wieczne. Ich zwycięstwo polegało na tym, że choć wbrew temu wiatu mieli odwagę i za Jezusem. W dniu Wszystkich Świętych zapytajmy te siebie: "Czy ja chcę być Święty?" Każde z nas jest powołane być Święty, bo powołaniem każdego z nas jest być blisko Boga w Niebie. Święty to nie jest człowiek z księżyca ani z innej planety. Święty, to człowiek taki sam jak każdy inny, człowiek choć grzeszny i słaby. Taki sam, ale z różnicą, że ponad wszystko w swoim życiu kocha Boga. „Nie zdawałem sobie sprawy, że jestem z osobami świętymi”, „Święty to przejawiać się w codziennie” - tak mówił o swojej świętości w. Joannie Beretta Mollaję m. Piotr.

W pierwszych dniach listopada bardziej niż kiedykolwiek indziej w ciągu całego roku myślimy o przemijaniu i o śmierci. To szczególne dni, kiedy wiatr wywhł czy się przenika ze wiatem tych, co odeszli.

Przychodzimy na cmentarz, na groby swoich bliskich, ale czy mamy tę wiadomość, że kiedyś będzie tak, że to inni przyjdą, aby nas na cmentarzu odwiedzić.

Dziś kiedy stoję nad grobem moich bliskich, powinienem sam siebie zapytać: "Jaki jest cel mojego życia? Czy moje życie jest drogą do Nieba? Bo jeżeli moja droga życia nie jest drogą do świętości, to jest to droga donikąd;

droga, która prowadzi na zatracenie. Droga, z której jak najszybciej powinienem zawrócić. Kiedy przybliży się do mnie do miernoty. Jakiego będzie spotkanie? Co pokaże Bogu, kiedy się odejdziesz. Czy wtedy nie będzie ałował swojego życia? Ale wtedy będzie już za późno. Czasami człowiek tak bardzo próbuje zbudować sobie raj na ziemi, że zapomina, że nie na ziemi jest jego ojczyzna.

W dzień Wszystkich Świętych stajemy nad grobami naszych bliskich. Wielu z nich na pewno obchodzi swoje święta. Wielu z nich było bardzo zwyczajnymi ludźmi, a jednak świętymi. Trwając na modlitwie dziękujemy Bogu za dar ich życia i wszelkie dobro, jakie przez ich życie otrzymaliśmy.

W dzień Zaduszny modlimy się o zbawienie dla wszystkich tych, którzy jeszcze czekają na spotkanie z Bogiem w niebie. Ale byłoby bardzo niedobrze, gdybyśmy tylko w te dwa dni w roku o nich pamiętali. Byłoby to niedobrze, gdyby cała nasza pamięć o zmarłych była tylko troską o ich groby. Gdyby za tym wszystkim nie stała nasza modlitwa. Może i tu warto zapytać, kiedy ostatni raz modliłem się za moich zmarłych, kiedy ostatni raz w ich intencji przyjąłem Komunię, albo kiedy ostatni raz odprawiono Mszę w ich intencji. Łatwo zapominamy. Czy nie zbyt łatwo zapominamy?

Może i powodem tego są współczesne czasy, które są czymś nieopogażonym. Szatan chce, abyśmy nawet w te święta nie mieli po chrześcijańsku. Te święta to szczególnie okazja do refleksji i zadumy nad tajemnicą miernoty i szkoda, że są ludzie, którzy wprowadzają w nasz piękny kultury i tradycje Wszystkich Świętych, w to co jest nasze, czego inne narody mogą nam zazdrościć – wiązanie pogrzebnego Halloween. Robienie zabawy z tych najbardziej poważnych spraw w życiu człowieka z nas jest czymś niezwykle nieestosownym. Świąt, których przekraczanie wolno. Skąd, z jakiego natchnienia niektórzy współcześni nauczyciele i przedstawiciele różnych instytucji zamiast uczyszacunku do tej tajemnicy, jak jest ludzka miernota, zachęcają dzieci i młodzież do Halloween.

Symbole Halloween to oczywiście wszystko, co kojarzy się z życiem pogrzebowym i horrorem, a więc duchy, zjawy, upiory, wampiry, czarownice, kostuchy, demony, trupie czaszki, piszczele, zombie itp. Są jednak rodzice, dzieci i młodzież, którzy mają odwagę przeciwstawić się tym współczesnym nowym prądom kulturowym, którzy nie ulegają reklamie szmiry i komercji, której symbolem jest podziurawiona dynia.

Prośmy Boga, aby pomógł nam nie utracić naszej chrześcijańskiej tożsamości, abyśmy patrzyli na świat zawsze oczyma wiary i aby cięgle przywiecał nam cel ostateczny, jakim jest Niebo.

Ks. Wojciech Miszewski

REGULAMIN CMENTARZA PARAFIALNEGO PRZY UL. OWSIANEJ

1. Właścicielem i administratorem cmentarza przy ul. Owsianej jest Parafia w. Antoniego w Toruniu.
2. Cmentarz jest otwarty codziennie.
3. Osoby przebywające na terenie cmentarza zobowiązane są do: zachowania porządku, czystości oraz ciszy, powagi i szacunku należnych Zmarłym.
4. Na terenie cmentarza zabrania się spożywania alkoholu i środków odurzających. Niedozwolone jest także wprowadzanie zwierząt.
5. Przypominamy o konieczności opłaceniu dzierżawy po upływie 20 lat od pochówku. Groby z nieregulowanymi opłatami zostaną przeznaczone do ponownego wykorzystania.
6. Osoba opłacająca dzierżawę po 20 latach od pochówku jest prawnym dysponentem grobu.
7. Jeżeli po upływie 20 lat od chwili pochowania i po upływie rocznej karencji nie zgłosi się nikt, miejsce tego grobu przechodzi do dyspozycji zarządcy cmentarza, celem dokonania następnych pochówków.
8. Niedozwolone jest samowolne ustawianie ławek i utwardzanie przejść między grobami, co jest powodem częstych nieporozumień osób opiekujących się sąsiednimi grobami.
9. Stawianie ławek zakazane jest w głównych alejkach, uniemożliwia to komunikację zwłaszcza ludziom niepełnosprawnym.
10. Stawianie nagrobków lub ogrodze powinno być uzgadniane z kierownictwem cmentarza i podlega opłacie.
11. Niedozwolone jest także samowolne ustawianie, przestawianie lub wynoszenie urządzeń, z których korzystają pracownicy Z.U.H. SOTOR, sadzenie lub usuwanie drzew i krzewów.
12. Śmieci z terenu cmentarza (przekwitłe rośliny, zużyte znicze oraz inne odpady) należy wrzucać do odpowiednich pojemników.
13. Dzieci w wieku przedszkolnym na terenie cmentarza powinny znajdować się pod opieką dorosłych. Za zorganizowane grupy odwiedzające miejsce odpowiadają kierownicy tych grup.
14. Porządkowaniem i pielęgnacją grobów, poza odwiedzającymi, zajmować się mogą tylko osoby uprawnione.
15. Sposób zagospodarowania cmentarza regulują odrębne przepisy. Zgodnie z nimi: stawianie nowych oraz modernizacja starych

pomników, nagrobków i tablic (znajdujących się na grobach indywidualnych i zbiorowych) powinna być zgłoszona w kancelarii cmentarza.

16. Wykonawcy robót kamieniarsko-budowlanych oraz firmy i osoby fizyczne świadczące inne usługi na terenie cmentarza mogą sprowadzać i korzystać z potrzebnego sprzętu i materiałów.
17. Prace mogą wykonywać tylko w dni robocze od godz. 8 do godz. 15 po uprzednim zgłoszeniu w kancelarii cmentarza
18. Za skradzione kwiaty i inne przedmioty, za zniszczone pomniki lub ławki oraz za uszkodzone utwardzenia przejeżdżając, zarządcy cmentarza nie ponosi odpowiedzialności.
19. Dopuszczają się wjazd pojazdów Z.U.H. SOTOR oraz pracowników tej firmy podczas wykonywania obowiązków służbowych na terenie cmentarza.

Kancelaria Parafialna (ul. w Antoniego 4, tel. 610 22 41
Czynna od poniedziałku do piątku godz. 9.00-10.00 i 16.00-18.00.
Sobota: godz. 9.00-10.00.
Opieką nad cmentarzem zajmuje się Z.U.H. SOTOR.

HISTORIA CMENTARZY

Cmentarz jest miejscem przeznaczonym na grzebanie zmarłych. W prawie rzymskim uznawany był za miejsce wi te. Prawo to zakazywało jednak organizowania cmentarzy w obr bie miast. Chrze cijanie, stosuj c si do tego prawa, grzebali swych zmarłych poza miastami, w grobach ziemnych. Nieraz budowano w tym celu katakumby. Najsłynniejsze s katakumby rzymskie, ale nie były one jedyne w staro ytnym wiecie, nie tylko zreszt dla chrze cijan. W okresie prze ladowa katakumby były cz sto równie miejscem kultu. Tam były składane bowiem ciała m czenników, na grobach których sprawowano Eucharysti .

Po ustaniu prze ladowa od IV w. nad grobami m czenników zacz to wznosi bazyliki, nieraz przenoszono tak e ciała m czenników do nowo budowanych ko ciołów. Od V w. upowszechnił si zwyczaj grzebania wiernych wokół ko cioła, a od VI w. nawet w samym ko ciele. Cesarz Justynian, kodyfikuj c prawo rzymskie w VI w., pomin ł dotychczasowy zakaz grzebania zmarłych w obr bie miast, który nie był zreszt ju wówczas przestrzegany, przez co usankcjonował ten zwyczaj.

W obr bie samego budynku ko cielnego chowano pierwotnie ciała m czenników, pó niej osób zmarłych w opinii wi to ci, dalej biskupów i cesarzy. Od XII w. praktyka chowania zmarłych w ko ciele stała si prawie powszechna, tzn. ka dy mógł by pochowany w ko ciele, cho rezerwowano ten przywilej jedynie dla osób zasłu onych dla tego ko cioła. Papie Pius V Konstytucj Apostolsk *Cum primum apostolatus*, z dnia 1 kwietnia 1566 r. ograniczył t praktyk , zabraniaj c grzebania zmarłych w ko ciele bez zgody rektora i patrona ko cioła. Dalej jednak wi kszo cmentarzy znajdowała si wokół budynku ko cielnego.

Koniec XVIII w., wiek XIX i XX to rozwój cmentarzy grzebalnych nie zwi zanych ju z budynkiem ko cielnym. Zlikwidowano równie wiele cmentarzy przyko cielnych.

Kodeks Prawa Kanonicznego z 1917 r. nakazywał wyra nie grzebanie zmarłych na cmentarzach oraz zakazywał chowania w ko ciele, poza okre lonymi wyj tkami. Obecny Kodeks powtarza te zarz dzenia, cho aktualna dyscyplina jest znacznie uproszczona i odnowiona. Wiele zagadnie zostało pomini tych z my l o ich regulacji w prawie partykularnym lub zwyczajowym

SPOTKANIE RADY EKONOMICZNEJ

W dniu 17 września odbyło się spotkanie Rady Ekonomicznej naszej parafii. Na zaproszenie odpowiedziało 8 przedstawicieli naszej parafii. Tym razem było to spotkanie niezależnie od Rady Duszpasterskiej, to owoc ubiegłorocznego wspólnego spotkania obydwu Rad.

Podczas posiedzenia Ksiądz Proboszcz przedstawił radości i troski oraz konkretne plany inwestycyjne na najbliższy czas.

Parafia w bieżącym roku odzyskała płynność finansową, dzięki temu, a wszystkie najważniejsze inwestycje zostały wykonane, splanowano także wszystkie zadania względem Kurii Diecezjalnej i wykonawców prac.

Od ostatniego spotkania Rady Ekonomicznej jesienią 2013 roku zostały wykonane następujące inwestycje: ukończona budowa dzwonnicy z elektrycznym napędem dzwonów /wartość inwestycji 150 tys. zł/ remont dachów na domu parafialnym, kaplicy Miłosierdzia Bożego i kaplicy w Barbary /ok. 25 tys. zł/, 2 Figury Pana Jezusa /Golgota przy kościele, krypta przed kościołem 30 tys. zł każda/, krzyż z figurą Pana Jezusa na cmentarzu /35,5 tys. zł/, monitoring wokół plebanii, projekt cmentarza, badania gruntu i inne prace związane z otwarciem nowej części cmentarza.

Osobno zostały omówione sprawy związane z otwarciem nowej części cmentarza, które nastąpiło 1 kwietnia 2014 roku. Została odczytana propozycja regulaminu cmentarza, który został opublikowany w bieżącym numerze Nauczyciela Ewangelii, sprawa współpracy z firmą SOTOR i propozycja umowy, opłaty za dzierżawę miejsca na cmentarzu /obecnie 500 zł za 20 lat/, problem związany z pochówkiem na parafialnym cmentarzu osób spoza naszej parafii. Rada wskazała, że miejsca na naszym cmentarzu przeznaczone są dla naszych Parafian. Nie będzie tak, że mimo wcześniejszej rezerwacji miejsc. Zainteresowanie rezerwacją jest tak duże, że w ciągu zaledwie paru dni nie byłoby już wolnych miejsc na cmentarzu.

Zostały przedstawione także plany inwestycji na kolejne miesiące: monitoring terenu wokół kościoła, oświetlenie wnętrza kościoła lampami ledowymi, malowanie wnętrza naszej wiaty /przyszły rok/, nowoczesny system multimedialny do oświetlania tekstów pieśni oraz innych materiałów w naszym kościele.

Na zakończenie spotkania zostali wspomniani członkowie Rady Ekonomicznej, którzy odeszli w ostatnim dziesięcioleciu istnienia naszej parafii: p. Zdzisław Bótkowski, p. Stefan Durbacz, p. Henryk Majszak, p. Ryszard Michalski, p. Leszek Ziółkowski.

W tym roku kończy się kolejna 5-letnia kadencja naszych Rad Parafialnych.

Ks. Wojciech Miszewski

Parafia Rzymskokatolicka p.w. w. Antoniego, ul. w. Antoniego 4, 87-100 Toru

tel. 56 610-22-40 e-mail: womisz@wp.pl

strona internetowa: antoni-torun.pl

Konto bankowe: PKO BP II O/Toru 58 1020 5011 0000 9302 0097 0368

Redakcja: ks. prob. Wojciech Miszewski, Grzegorz Dombrowski

Za ofiar na gazetki serdecznie „Bóg zapła”

DRUK: PPHU PROJAN Toru ul. Grudzińska 172a